

Lieta C-267/24

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2024. gada 16. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Administrativen sad Varna (Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 4. aprīlis

Pieteicēja:

“Kanevi Komers DS” EOOD

Atbildētājs:

Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

Pamatlietas priekšmets

Prasība pret nolēmumu, ar kuru samazinātā apmērā apstiprināts prasītājas pieteiktais atbalsta maksājums lauksaimniekiem saskaņā ar platībatkarīgo tiešo maksājumu shēmām, kā arī atbildētājam tika uzlikti sodi, jo pēc kontroles tika konstatēts, ka deklarētās platības nesaskanēja ar kontrolē fiksētajām platībām

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību normu interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts) 15. panta noteikums dalībvalstīm ir tieši jāpiemēro vai arī tā piemērošanai ir jāpieņem valsts tiesību akti?

2. Vai ir jāpieņem, ka Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 15. pantā ir paredzēts, ka tam, lai saņēmējs būtu pareizi informējis kompetento iestādi par to, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, pietiek ar to, ka saņēmējs rakstiski informē kompetento iestādi un šī rakstiskā informācija ir saņemta kompetentajā iestādē, un ka nav prasīta iesniegšana, izmantojot noteiktu platformu?

3. Vai Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 15. pantā ietvertie saņēmēja tiesību ierobežojumi, saskaņā ar kuriem tas kompetento iestādi par apstākli, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, bez sodu piemērošanas var informēt tikai ar nosacījumu, “ka saņēmējs nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā”, ir jāinterpretē tādējādi, ka šie ierobežojumi pieprasa, ka pastāv pierādījums par attiecīgās administratīvās iestādes paziņojumu saņēmējam par nodomu veikt pārbaudi vai par neatbilstību tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā? Vai šajā ziņā saņēmējam ar nosacījumu, ka kompetentā iestāde to nav informējusi par savu nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka kompetentā iestāde vēl nav paziņojusi to par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma prasījumā, saskaņā ar šo iepriekš minētās regulas noteikumu ir ļauts atsaukt, pirms attiecīgā administratīvā iestāde jau veiktas pārbaudes vai konstatētas neatbilstības gadījumā to ir informējusi?

[4]. Vai Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 17. apsvērumam un 15. pantam ir pretrunā valsts tiesisais regulējums, saskaņā ar kuru “atbalsta pieteicējs nevar atsaukt iesniegto pieteikumu vai arī vienu vai vairākas tā shēmas, ja: 1) tas ir informēts par tajā konstatēto pārklāšanos attiecībā uz zemesgabaliem ar konstatētu pārklāšanos; 2) tas ir informēts par to, ka ir izvēlēts pārbaudes veikšanai uz vietas; 3) tas tam uz vietas ir veikta kontrole un tas ir informēts par konstatētajām neatbilstībām attiecībā uz platībām un/vai dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem konstatētas šīs neatbilstības”, kā arī valsts iestādes administratīvajai praksei, veicot pārbaudi uz vietas (kuras gadījumā saņēmējs netiek informēts par pārbaudi vai tās rezultātu), un valsts iestādes administratīvajai praksei, saskaņā ar kuru tikai tāpēc, lai varētu vienkāršāk apstrādāt pieteikumu, rakstiskais paziņojums par atsaukšanu saņēmējam ir jāiesniedz, izmantojot noteiktu sistēmu?

[5]. Vai pamatlietā ir piemērojams Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta trešais teikums (OV L 202, 7.6.2016., 389. lpp.) lauksaimniekam piemērotajam sodam saskaņā ar Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 19.a pantu (*atcelta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 2022/1172 (2022. gada 4. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2116 papildina attiecībā uz kopējā lauksaimniecības politikā integrēto administrācijas un kontroles sistēmu un ar nosacījumu sistēmu*

saistīto administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu (OVL 183/12, 8.7.2022.), saskaņā ar tās 16. apsvērumu, kas ir formulēts šādi: “Skaidrības un juridiskās noteiktības labad Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 būtu jāatceļ. Tomēr minēto regulu būtu jāturpina piemērot tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2023. gada 1. janvāra, maksājuma pieprasījumiem, kas saistīti ar atbalsta pasākumiem, kurus īsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un kontroles sistēmai un administratīvajiem sodiem, kas saistīti ar savstarpējās atbilstības noteikumiem.”), kas bija spēkā 2019. tirdzniecības gadā un tādējādi soda uzlikšanas brīdī, proti, līdz ar 2022. gada 5. decembra paziņojuma vēstuli par veikto apstiprinājumu un finansiālo atbalstu, kurš izmaksāts platībatkarīgo tiešo maksājumu shēmu un pasākumu ietvaros 2019. gadā, atsaucēs numurs [...], ja brīdī, kad tiesa izskata lietu, Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts) no 2023. gada 1. janvāra spēkā esošajā redakcijā (apskatāma vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>) vairs neietver 19.a pantu?

Savienības tiesību normas un judikatūra

Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (turpmāk tekstā – “Deleģētā regula 640/2014”), 17. apsvēruma, 15., 18., 19. un 19.a pants

Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 2022/1172 (2022. gada 4. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2116 papildina attiecībā uz kopējā lauksaimniecības politikā integrēto administrācijas un kontroles sistēmu un ar nosacījumu sistēmu saistīto administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu (turpmāk tekstā – “Deleģētā regula 2022/1172”), 16. apsvēruma un 13. pants

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta pirmā daļa

Spriedums, 2014. gada 2. oktobris, *Vlaams Gewest*, C-525/13, ECLI:EU:C:2014:2254

Spriedums, 2021. gada 29. aprīlis, *Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea*, C-294/19 un C-304/19, ECLI:EU:C:2021:340

Spriedums, 2022. gada 7. aprīlis, *SC Avio Lucos SRL*, C-116/20, ECLI:EU:C:2022:273

Valsts tiesību normas

Zakon za podpomagane na zemedelskite proizvoditeli (Atbalsta lauksaimniekiem likums; turpmāk tekstā – “ZPZP”), 41. un 43. pants

Naredba Nr. 5 ot 27.02.2009 za usloviata i reda za podavane na zayavlenia po shemi i merki za direktni plashtania (Noteikumi Nr. 5 par pieteikumu iesniegšanas nosacījumiem un procedūru tiešo maksājumu shēmu un pasākumu ietvaros), 1., 2., 4., 11., 12. un 14. pants

Saskaņā ar iepriekš minēto noteikumu 14. panta 1. punktu atbalsta pieteikuma iesniedzējs var atsaukt pieteikumu vai vienu vai vairākas no savām shēmām vai pasākumiem līdz maksājuma veikšanas dienai par attiecīgo shēmu vai pasākumu. Atsaukšana tiek veikta, iesniedzot rakstisku pieteikumu attiecīgajai *Oblastna direksia na Darhzaven fond “Zemedelie”* (Valsts lauksaimniecības fonda reģionālāi direkcija, Bulgārija).

Noteikumu 14. panta 6. punkts ir formulēts šādi: “Atbalsta pieteikuma iesniedzējs nedrīkst atsaukt iesniegto pieteikumu vai vienu vai vairākas tā shēmas vai pasākumus, ja: 1. tas ir informēts par tajā konstatēto pārklāšanos attiecībā uz zemes gabaliem ar konstatētu pārklāšanos;

2. tas ir informēts par to, ka ir izvēlēts pārbaudes veikšanai uz vietas;

3. tam uz vietas ir veikta kontrole un informēts par konstatētajām neatbilstībām attiecībā uz platībām un/vai dzīvniekiem, kam konstatētas šīs neatbilstības.”

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Pieteicēja iesniedza atbalsta pieteikumu vairāku platībatkarīgo tiešo maksājumu shēmu un pasākumu ietvaros par 2019. tirdzniecības gadu. Līdzekļus atbalstam nodrošina Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) un Bulgārijas Republikas valsts budžets.
- 2 Pamatojoties uz pieteikumu, ir veiktas administratīvās pārbaudes un pārbaude uz vietas. Saskaņā ar informāciju, ko pieteicēja sniegusi iesniedzējtiesā iesniegtajā prasībā, Valsts lauksaimniecības fonds laikposmā no 2019. gada 8. augusta līdz 2019. gada 28. augustam veica pieteikumā deklarēto platību pārbaudi. Šīs pārbaudes laikā sabiedrības deklarētās platības esot novērtētas kā pilnībā tiesīgas saņemt atbalstu saskaņā ar vairākām shēmām. Pēc pieprasījuma valsts tiesa saņēma informāciju, ka laikā no 2019. gada 22. oktobra līdz 2019. gada 25. oktobrim ir veikta pārbaude, un šajā ziņā neesot pieejama informācija par to, ka saņēmēja būtu informēta par pārbaudes rezultātiem vai par to, ka tiks veikta pārbaude. Netika paziņots nedz rīkojuma veikt pārbaudi numurs, nedz tās datums.

- 3 Ar 2019. gada 4. novembra paziņojumu, kurš ar atsaucenes numuru 02-250-2600/3865 tika reģistrēts Valsts lauksaimniecības fonda Targovištes [*Targovishte*] reģionālās direkcijas kancelejā, sabiedrība atsauca atbalsta pieteikumu konkrēti norādītajām platībām.
- 4 Ņemot vērā iepriekš minēto, Valsts lauksaimniecības fonda *Zamestnik izpalnitelen direktor* [izpilddirektora vietnieks], atbildot uz pieteicējas atbalsta pieteikumu ar individuālo identifikācijas numuru 25/240419/09561 2019. tirdzniecības gadam, izdeva 2022. gada 5. decembra paziņojuma vēstuli ar individuālo reģistrācijas numuru 662032, atsaucenes numurs 01-2600/6992, par platībatkarīgo tiešo maksājumu shēmu un pasākumu ietvaros veikto apstiprināšanu un izmaksāto finansiālo atbalstu.
- 5 Ar paziņojuma vēstuli pieteicējai sabiedrībai tika piešķirts finansiālais atbalsts, bet tās pieteiktās summas tika samazinātas (galvenokārt konstatētās platību pārdeklarēšanas dēļ), kā norādīts turpmāk:

Par 13 631,34 levu (BGN) – 13.1. apakšpasākumam. Kompensācijas maksājumi par kalnu apgabaliem; par 2 275,96 BGN – 13.2. apakšpasākumam. Kompensācijas maksājumi par citiem apgabaliem, kuros ir ievērojami dabas radīti ierobežojumi; par 46 475,43 BGN – vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros; par 58,98 BGN – pārdalošo maksājumu shēmas ietvaros; par 22 779,74 BGN – saistītā atbalsta par augļiem shēmas ietvaros (galvenā grupa); par 20 082,53 BGN – saistītā atbalsta par augļiem shēmas ietvaros (plūmes un galda vīnogas); par 17 632,87 BGN – maksājumu par klimatom un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi shēmas ietvaros – zaļie tiešie maksājumi; par 1 436,87 BGN – saistītā atbalsta par dārzeņiem shēmas ietvaros (tomāti, gurķi, pipargurķīši un baklažāni); par 12 801,05 BGN – saistītā atbalsta par dārzeņiem shēmas ietvaros (paprika) un par 1 556,39 BGN – saistītā atbalsta par dārzeņiem shēmas ietvaros (kartupeļi, sīpoli un ķiploki).

Saskaņā ar Regulas Nr. 640/2014 19. un 19.a pantu tika noteikti turpmākie sodi, kas ir jāietur no turpmākajiem maksājumiem:

Vienotā platībmaksājuma shēmas ietvaros: 22 712,35 BGN; saistībā ar piedalīšanos 13.1. apakšpasākumā (kompensācijas maksājumi par kalnu apgabaliem): 6 920,23 BGN; saistībā ar piedalīšanos 13.2. apakšpasākumā (kompensācijas maksājumi par citiem apgabaliem, kuros ir ievērojami dabas radīti ierobežojumi): 1 533,15 BGN; saistībā ar piedalīšanos saistītā atbalsta augļiem shēmā (galvenā grupa): 22 779,74 BGN.

- 6 Attiecībā uz zemesgabalu atsaukšanu atbildētāja iesniedzējtiesai norādīja, ka pieteicējas arguments, ka 2019. gada 4. novembra paziņojuma vēstules, atsaucenes numurs 02-250-2600/3865, dēļ ir notikusi platību atsaukšana, ir neatbilstošs. Atsaukšana esot derīga tikai tad, ja tā ir veikta, izmantojot Integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu (IAKS), tādā veidā un kārtībā, kas ļauj izsekot turpmākajai pieteikuma apstrādei. IAKS esot integrēta funkcija, kas

gadījumā, ja tiek iesniegts pieteikums par pilnīgu vai daļēju platību atsaukšanu, veic pieņemamības pārbaudi attiecībā uz atsaukuma apstiprināšanu vai noraidīšanu. Jebkāda cita veida atsaukšana, kas neļauj objektīvi pārbaudīt tās pieņemamību, netiek iekļauta pieteikuma procedūras lietā un netiek uzskatīta par atsaukšanas pieteikumu. Šajā saistībā ar 2019. gada 18. decembra vēstuli, atsaucis numurs 02-2600/6724#1, pieteicējas sabiedrības izpilddirektors esot ticis informēts, ka viņš nedrīkst veikt zemesgabalu atsaukšanu veidā un kārtībā, kas ir pretrunā 2009. gada 27. februāra Noteikumu Nr. 5 14. panta 6. punkta prasībām.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 “Kanevi Komers DS” EOOD uzskata, ka Regula 2021/2115 nav piemērojama, jo tā attiecas uz laikposmu no 2023. gada līdz 2027. gadam. Strīdam pamatlietā esot piemērojamas Regulas Nr. 1306/2013 un Regulas Nr. 640/2014 normas. Pieteicēja argumentē, ka tā ir savlaicīgi informējusi administratīvo iestādi par deklarēto platību atsaukšanu un ievērojusi Regulas Nr. 640/2014 15. pantā paredzēto rakstveida formu. Rīkojumā par pārbaudi uz vietas neesot norādīts neviens zemesgabals, tāpēc administratīvās iestādes rīcībā neesot pierādījumu, ka pārbaude uz vietas bija norīkota tieši tām platībām, kas tika atsauktas. Saskaņā ar Regulas Nr. 640/2014 15. pantu šajā nodaļā paredzētos administratīvos sodus nepiemērojot attiecībā uz tām tiešo maksājumu atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma daļām, par kurām saņēmējs rakstiski informē kompetento iestādi, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, ar nosacījumu, ka saņēmējs nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā. Tiešo maksājumu atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu pielāgojot saskaņā ar saņēmēja sniegto informāciju 1. punkta izpratnē tā, lai būtu atspoguļota faktiskā situācija. Savienības tiesību normas noteikuma tiešās piemērošanas rezultātā Noteikumu Nr. 5 14. panta 6. punktā aprakstītajos gadījumos, kuros atsaukšana ir pieļaujama, runa arī ir par diviem gadījumiem: 1. apakšpunktā [aprakstīto], kurā pieteikuma iesniedzējs pirms atsaukuma iesniegšanas ir informēts par tā pieteikumā konstatētajām neatbilstībām, un otru gadījumu – 2. un 3. apakšpunkta kombināciju –, kurā pieteikuma iesniedzējs pirms atsaukuma iesniegšanas ir informēts par to, ka tas ir izvēlēts pārbaudei uz vietas, ka pārbaude ir veikta un ka tās laikā ir konstatētas neatbilstības. Tomēr izskatāmajā lietā nepastāvot neviens no abiem šķēršļiem, kas liegtu veikt atsaukšanu.
- 8 Valsts lauksaimniecības fonda izpilddirektora vietnieks uzskata, ka nav nepieciešams iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Starp valsts tiesību aktiem un Savienības tiesību aktiem neesot pretrunu. Regulas Nr. 640/2014 19.a panta soda noteikums esot piemērots pareizi, jo [administratīvais] akts ir pieņemts pirms 2023. gada 1. janvāra.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Strīds ir par to, vai pieteicējas sabiedrības veiktā zemesgabalu atsaukšanas procedūra ir spēkā esoša, un it īpaši par to, vai sabiedrība bija tiesīga atsaukt zemesgabalus, par kuriem tā bija pieteikusies atbalstam, nevis izmantojot IAKS, bet gan Deleģētās regulas Nr. 640/2014 15. pantā un 2009. gada 27. februāra Noteikumu Nr. 5 14. pantā aprakstītajā veidā un kārtībā, proti, iesniedzot rakstisku pieprasījumu Valsts lauksaimniecības fonda reģionālajai pārvaldei un izpildot nosacījumu, ka tā vēl nebija informēta par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas vai par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā.

Strīds par valsts tiesiskā regulējuma piemērojamību ir jāizskata, ņemot vērā gan Deleģētās regulas Nr. 640/2014 17. apsvērumu un 15. un 19.a pantu, gan apstākli, ka iepriekš minētā regula ir atcelta ar Deleģēto regulu 2022/1172, gan arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta trešo teikumu.

Šajos strīdīgajos jautājumos nav Eiropas Savienības Tiesas sniegtas interpretācijas, ko valsts tiesa varētu izmantot.

Formulējot prejudiciālos jautājumus, iesniedzējtiesa konstatē, ka Deleģētās regulas Nr. 640/2014 15. pantā ir paredzēts šādi: “Šajā nodaļā paredzētos administratīvos sodus nepiemēro attiecībā uz tām tiešo maksājumu atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma daļām, par kurām saņēmējs rakstiski informē kompetento iestādi, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, ar nosacījumu, ka saņēmējs nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā.”

Attiecībā uz strīdu pamatlietā saistībā ar iepriekš minētā noteikuma piemērošanu rodas turpmākie jautājumi:

Pirmkārt, kā ir jāsaprot noteikums tā daļā “saņēmējs rakstiski informē kompetento iestādi, ka tiešo maksājumu atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas” un vai no tā interpretācijas izriet, ka šā noteikuma ievērošanai pietiek ar to, ka informācija ir iesniegta rakstiski un saņemta kompetentajā iestādē, vai arī informācija ir jāsniedz (kā tas ir valsts praksē) konkrētā formā un izmantojot konkrētu platformu, pat ja šādas prasības regulā nav ietvertas un dalībvalstu kompetence noteikt papildu noteikumus par regulas piemērošanu nav nepārprotami paredzēta.

Otrkārt, kā tas ir jāinterpretē daļā “ar nosacījumu, ka saņēmējs nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā”, tāpēc ka izskatāmajā lietā ir nepieciešama interpretācija [attiecībā uz jautājumu], līdz kuram brīdim attiecībā uz saņēmēja pieteikuma par platību atsaukšanu iesniegšanu nedrīkst pastāvēt negatīvie

priekšnoteikumi “ar nosacījumu, ka saņēmējs nav bijis informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas” un “[ar nosacījumu,] ka iestāde vēl nav informējusi saņēmēju par neatbilstībām tiešo maksājumu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā”, un tāpēc ka [rodas jautājums], vai, ņemot vērā citētā noteikuma formulējumu, ir jāveic interpretācija, saskaņā ar kuru saņēmējam, ja tas nav informēts par to, ka iestādei ir nodoms veikt pārbaudi uz vietas, un/vai nav informēts par neatbilstībām tā pieteikumā, ir tiesības rakstiski informēt kompetento iestādi par to, ka atbalsta pieteikums vai maksājuma pieprasījums ir nepareizs vai ir kļūvis nepareizs pēc iesniegšanas, līdz brīdim, kad tas ir informēts par negatīvo nosacījumu pastāvēšanu informācijas iesniegšanai.

Deleģētās regulas Nr. 640/2014 19.a pantā ir paredzēti sodi, kas ir piemēroti sabiedrībai, proti, pieteicējai pamatlietā.

Iesniedzējtiesa konstatē, ka 19.a pants ar iepriekš minēto formulējumu ir ietverts Deleģētās regulas Nr. 640/2014 redakcijā (skatīta 2024. gada 3. aprīlī vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0640-20210903>).

Turpmākajā Deleģētās regulas Nr. 640/2014 redakcijā (skatīta 2024. gada 3. aprīlī vietnē <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014R0640>) trūkst 19.a panta.

Iesniedzējtiesa konstatē, ka Deleģētās regulas 2022/1172 16. apsvēruma formulējums ir šāds: “Skaidrības un juridiskās noteiktības labad Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 būtu jāatceļ. Tomēr minēto regulu būtu jāturpina piemērot tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2023. gada 1. janvāra, maksājuma pieprasījumiem, kas saistīti ar atbalsta pasākumiem, kurus īsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, un kontroles sistēmai un administratīvajiem sodiem, kas saistīti ar savstarpējās atbilstības noteikumiem.” 13. pants (“Atcelšana”) ir formulēts šādi: “Deleģēto regulu (ES) Nr. 640/2014 atceļ no 2023. gada 1. janvāra. Tomēr to turpina piemērot: a) tiešo maksājumu atbalsta pieteikumiem, kas iesniegti pirms 2023. gada 1. janvāra; b) maksājuma pieprasījumiem, kas iesniegti saistībā ar atbalsta pasākumiem, kurus īsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013; c) kontroles sistēmai un administratīvajiem sodiem, kas saistīti ar savstarpējās atbilstības noteikumiem.”

Rodas jautājums par to, vai Deleģētās regulas Nr. 640/2014 19.a panta spēkā neesamība saskaņā ar tās pēdējo redakciju (redakciju, kas ir spēkā no 2023. gada 1. janvāra un lietas izskatīšanas laikā) ir derīga.

Ja atbilde uz jautājumu par to, vai Deleģētās regulas Nr. 640/2014 19.a panta soda noteikums tās pēdējā redakcijā ir zaudējis spēku, ir apstiprinoša un ja ņem vērā to, ka administratīvais akts, ar kuru saskaņā ar šo (tagad trūkstošo) juridisko pamatu tika piemērots sods, ir izdots 2022. gada 5. decembrī un tādējādi pirms Deleģētās regulas Nr. 640/2014 pēdējās redakcijas stāšanās spēkā, bet pēc tam ir apstrīdēts un iesniedzējtiesa lemj par administratīvā akta tiesiskumu pēc tam, kad šīs regulas

19.a pants bija zaudējis spēku, rodas jautājums par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta trešā teikuma piemērojamību attiecībā uz piemēroto sodu.

Ņemot vērā pamatlietas faktiskos apstākļus, Savienības tiesību normas, valsts tiesību normas un doktrīnu, iesniedzējtiesa uzskata, ka, lai izpildītu savu pienākumu interpretēt valsts tiesību normas atbilstoši Savienības tiesībām, ir nepieciešams iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Eiropas Savienības Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu.

DARBA VERSIJA